

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2017/1750**z dnia 27 kwietnia 2017 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2015,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie absolutorium za rok budżetowy 2014 (COM(2016) 674) oraz dokumenty robocze służb Komisji dołączone do tego sprawozdania (SWD(2016) 338 oraz SWD(2016) 339),
 - uwzględniając specjalne sprawozdania roczne Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾ dotyczące rocznych sprawozdań finansowych agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2015,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 208,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 110,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 12/2016 pt. „Agencje nie zawsze wykorzystują dotacje we właściwy i jednoznacznie skuteczny sposób”,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0149/2017),
- A. mając na uwadze, że w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium, zgodnie z art. 110 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013 oraz art. 3 załącznika IV do Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium podkreśla szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji unijnych przez zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego oraz właściwe zarządzanie zasobami ludzkimi;
1. podkreśla, że agencje mają duży wpływ na kształtowanie polityki i proces podejmowania decyzji oraz realizację programów w obszarach o istotnym znaczeniu dla obywateli europejskich, np. w dziedzinie zdrowia, środowiska, praw człowieka i uprawnień socjalnych, migracji, uchodźców, innowacji, kontroli finansowej, bezpieczeństwa i ochrony; przypomina o znaczeniu zadań wykonywanych przez agencje i ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie obywateli; podkreśla zasadniczą rolę agencji dla zwiększenia widoczności Unii w państwach członkowskich; przypomina też o znaczeniu, jakie ma niezależność agencji, w szczególności agencji regulacyjnych i tych, których zadaniem jest niezależne gromadzenie informacji; przypomina, że agencje utworzono przede wszystkim po to, aby przeprowadzały niezależne oceny techniczne i naukowe;
 2. zauważa, że zgodnie z opracowanym przez Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) podsumowaniem wyników dorocznych kontroli europejskich agencji i innych organów za 2015 r. (zwanym dalej „podsumowaniem Trybunału”) budżet agencji na 2015 r. wyniósł około 2,8 mld EUR, co stanowi wzrost o 7,7 % w porównaniu z 2014 r. i około 2 % budżetu ogólnego Unii; większa część budżetu agencji pochodzi z subwencji Komisji, a pozostała część z dochodów, jakie przynoszą opłaty i inne źródła, co składa się na prawie jedną trzecią ich budżetu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 449 z 1.12.2016.⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

3. odnotowuje, że agencje zatrudniają 9 965 pracowników stałych, tymczasowych, kontraktowych lub oddelegowanych, co stanowi zauważalny wzrost o 6,25 % w porównaniu z ubiegłym rokiem i wymaga w związku z tym bliższego przyjrzenia się zmianom w tym zakresie; rozumie jednak, że liczba pracowników wzrosła najbardziej w agencjach zajmujących się kwestiami związanymi z migracją oraz zapobieganiem poważnej przestępczości i terroryzmowi, przy czym obie te agencje zostały przekształcone na nowo i wzmocnione w ramach priorytetów Unii w 2015 r.;
4. stwierdza, że zgodnie z podsumowaniem Trybunału wydał on opinie bez zastrzeżeń w sprawie rocznych sprawozdań finansowych wszystkich agencji z wyjątkiem Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex); ponadto zauważa, że transakcje leżące u podstaw rozliczeń agencji były legalne i prawidłowe w przypadku wszystkich agencji z wyjątkiem Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, w odniesieniu do którego Trybunał wydał opinię z zastrzeżeniem;
5. stwierdza, że w 2015 r. agencje realizowały swoje programy prac zgodnie z planem; zwraca jednak uwagę, że trwają dyskusje w sprawie przeglądu rozporządzenia finansowego i przyszłych wieloletnich ram finansowych po 2020 r., co stwarza znakomitą okazję do spojrzenia w przyszłość i wykorzystywania tych możliwości do wprowadzenia pozytywnych zmian w zarządzaniu budżetem agencji, w ich wynikach i wieloletnich programach prac;
6. przypomina, że dyskusja nad projektami rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji we właściwych komisjach powinna przyczynić się do wyważonego charakteru programów i strategii, do odzwierciedlenia w nich aktualnych priorytetów politycznych oraz do osiągnięcia celów ustanowionych w strategii „Europa 2020”;
7. z zadowoleniem zauważa, że niektóre agencje już teraz współpracują w grupach tematycznych, takich jak agencje działające w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych ⁽¹⁾ i europejskie organy nadzoru ⁽²⁾; zachęca inne agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, by w miarę możliwości podejmowały dalszą współpracę z innymi agencjami w tych samych grupach tematycznych, nie tylko we wprowadzaniu wspólnego korzystania z usług i wypracowywaniu synergii, lecz również we wspólnych im obszarach polityki; zachęca Trybunał, by rozważył przedstawianie przekrojowych sprawozdań na temat wspólnych dla agencji obszarów polityki; wzywa Komisję i Radę, by podejmując decyzje o przeniesieniu agencji ze Zjednoczonego Królestwa, wzięły również pod uwagę możliwości lepszej współpracy z innymi agencjami z tej samej grupy tematycznej i wprowadziły wspólne usługi;
8. jest zdania, że w ramach dyskusji na temat nowego podejścia do budżetu Unii w oparciu o wyniki, a także na podstawie postępów osiągniętych w zakresie poprawy współpracy tematycznej i działań podjętych przez agencje w sprawozdaniu pt. „W jaki sposób agencje i inne organy UE przyczyniają się do realizacji strategii” Europa 2020 „oraz agendy Komisji Junckera?” wszystkie zaangażowane instytucje Unii, tj. Komisja, Parlament i Trybunał, powinny również wziąć pod uwagę to tematyczne podejście w dorocznej procedurze udzielania absolutorium, zgodnie z wnioskiem zawartym w załączniku do niniejszej rezolucji;
9. z niepokojem zauważa, że agencje regulacyjne Unii odpowiedzialne za ocenę ryzyka objętych regulacjami wyrobów, w szczególności Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejska Agencja Chemikaliów czy Europejska Agencja Leków, nie dysponują zasobami finansowymi i prawnymi, aby należycie wypełniać swą misję;

Wspólne podejście i plan działania Komisji

10. przypomina, że w lipcu 2012 r. Parlament, Rada i Komisja Europejska przyjęły wspólne podejście w sprawie agencji zdecentralizowanych („wspólne podejście”), czyli umowę polityczną na temat przyszłego zarządzania agencjami i reform agencji; przypomina ponadto, że wspólne podejście zostało wdrożone przez plan działania Komisji z grudnia 2012 r. („plan działania”);
11. zwraca uwagę na drugie sprawozdanie z postępów poświęcone kwestii wdrażania wspólnego podejścia (COM(2015) 179) oraz docenia postępy poczynione w wielu dziedzinach z myślą o ujednoczeniu i zrationalizowaniu funkcjonowania tych agencji; docenia starania Komisji i agencji oraz postępy poczynione w zakresie wdrażania planu działania;

⁽¹⁾ Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) (od 1.7.2016 r.: Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL)), Europejski Urząd Policji (Europol) (z dniem 1.5.2017 Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol)), Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Europejska Jednostka Współpracy Sądowej (Eurojust).

⁽²⁾ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).

12. zauważa, że większość działań realizowanych przez agencje w ramach planu działania przyczyniła się do poprawy ich rozliczalności i przejrzystości, co z kolei wskazuje na to, że agencje podjęły znaczne wysiłki w celu realizacji wspólnego podejścia, pomimo presji w zakresie zasobów, oraz że agencje są odpowiedzialne, rozliczalne i przejrzyste; zauważa ponadto, zgodnie z obserwacjami sieci agencji UE (zwanej dalej „siecią”), że skutecznie zrealizowano działania przewidziane we wspólnym podejściu;
13. jest jednak zaniepokojony faktem, że ponadto wdrażanie działań wywierało ogólnie negatywny wpływ na skuteczność agencji oraz że w niektórych dziedzinach doprowadziło do znacznego wzrostu kosztów, zarówno pod względem zasobów ludzkich, jak i finansowych; zauważa ponadto, że do zwiększenia kosztów doszło w trakcie realizacji działań, ale też stale będzie ono miało miejsce w przyszłości;
14. stwierdza, że wdrażanie planu działań oraz zlecenie na zewnątrz określonych zadań związanych z gromadzeniem i konsolidowaniem danych agencji i jej wkładu do sieci przyniosło agencjom obciążenia administracyjne, w szczególności w zakresie procedury budżetowej i procedury udzielenia absolutorium; wzywa Komisję i władzę budżetową do uznania tych wysiłków oraz do zapewnienia dodatkowych środków w planie zatrudnienia agencji, w szczególności na funkcje stałego sekretariatu sieci;
15. zauważa, że w kontekście wdrażania nowych mechanizmów służących usprawnieniu procedur sprawozdawczych należy zaprzestać stosowania poprzednich mechanizmów sprawozdawczości, żeby uniknąć powielania zadań i podwójnych systemów sprawozdawczości w celu uzyskania większej efektywności;
16. uważa, że agencje powinny w dalszym ciągu rozwijać, w ścisłej współpracy z Komisją, Parlamentem i Trybunałem, kompleksowe wskaźniki mierzące wyniki i skuteczność ich działań; zauważa, że ogólnym celem powinna być zrównoważona liczba wskaźników, które zwiększą przejrzystość i odpowiedzialność agencji oraz będą wspierały decyzje władzy budżetowej w sprawie budżetu i przydziału pracowników;

Zarządzanie budżetem i finansami

17. przypomina, że zasada jednoroczności jest jedną z trzech podstawowych zasad księgowości – obok zasady jednolitości i zasady równowagi – niezbędnych dla zapewnienia skutecznego wykonania budżetu Unii; zauważa, że zgodnie z podsumowaniem Trybunału wysoki poziom przeniesionych środków, na które zaciągnięto zobowiązania, to nadal najczęściej pojawiający się problem w zarządzaniu budżetem i finansami oraz że problem ten dotyczył 32 agencji, w porównaniu z 28 agencjami w 2014 r.; ponadto zauważa, że Trybunał nadal prowadził sprawozdawczość na ten temat po ustaleniu wewnętrznego progu dla różnych tytułów budżetu agencji;
18. zauważa jednak, że przeniesienia mogą być często w części lub całkowicie uzasadnione wieloletnim charakterem programów operacyjnych agencji, niekoniecznie oznaczają niedociągnięcia w planowaniu i wykonaniu budżetu oraz nie zawsze są sprzeczne z zasadą jednoroczności budżetu; zauważa, że przeniesienia wynikające z programów operacyjnych są w wielu przypadkach planowane przez agencje z wyprzedzeniem, a Trybunał jest o nich informowany, co ułatwia wyraźne rozróżnienie między przeniesieniami planowanymi a nieplanowanymi;
19. zwraca uwagę, że Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) przyjęła co do zasady przejrzyste rozróżnienie między „planowanymi” i „nieplanowanymi” przeniesieniami, które stosuje od wielu lat; zachęca więc, agencje i Trybunał do zbadania, czy można wprowadzić procedurę rozróżnienia między przeniesieniami „planowanymi” i „nieplanowanymi” oraz ich przejrzystego podawania do wiadomości, do czasu ujęcia tej kwestii w rozporządzeniu finansowym;
20. podkreśla, że poziom anulowanych przeniesień środków wskazuje, w jakim zakresie agencje poprawnie oszacowały swoje potrzeby finansowe, i jest lepszym wskaźnikiem dobrego planowania budżetowego niż poziom przeniesień środków;
21. podkreśla w związku z tym potrzebę ustalenia jasnych definicji „planowanych i zgłaszanych” przeniesień środków w celu usprawnienia sprawozdawczości Trybunału w tej kwestii, a także aby umożliwić organowi udzielającemu absolutorium rozróżnienie przeniesień środków wskazujących na złe planowanie budżetowe oraz przeniesień środków budżetowego narzędzia, które wspiera wieloletnie programy i planowanie udzielania zamówień publicznych;

22. w tym względzie domaga się ujęcia definicji „planowanych i zgłaszanych” przeniesień środków oraz innych niezbędnych wytycznych w następnym przeglądzie rozporządzenia finansowego i ramowego rozporządzenia finansowego; zwraca się do Komisji, Trybunału i sieci, by poddały pod dyskusję i zaproponowały ewentualne rozwiązania w tej sprawie, żeby usprawnić szczególnie zarządzanie finansowe w dziedzinie wieloletniego programowania i zamówień publicznych;
23. zauważa, że poziom szczegółowości sprawozdań z wykonania budżetu niektórych agencji odbiega od poziomu szczegółowości sprawozdań większości pozostałych agencji, co wskazuje na pilną potrzebę jasnych wytycznych dotyczących sprawozdawczości agencji na temat budżetu; stwierdza, że agencje o odmiennym poziomie szczegółowości sprawozdań zleciły zadania księgowemu Komisji oraz że różnica w poziomie szczegółowości wynika z praktyk sprawozdawczych Komisji; popiera zamiar Komisji dotyczący ustanowienia wytycznych dla agencji w sprawie sprawozdawczości budżetowej w sprawozdaniu finansowym za rok 2016; wzywa sieć i Komisję do powiadamiania w przyszłości organu udzielającego absolutorium o postępach w tej sprawie;
24. zauważa, że agencje zasadniczo przyznawały i wypłacały dotacje zgodnie z przepisami; zachęca agencje, by poprawiły zarządzanie dotacjami oraz skupiły się na pomiarze skuteczności przyznanych dotacji;
25. ponagla agencje, by każda z nich opracowała kompleksowy plan ciągłości działania uwzględniający powiązane ryzyko budżetowe i ryzyko zmienności związane z działalnością, które mogą wystąpić w wyniku nieoczekiwanych i poważnych wydarzeń czy okoliczności;
26. z zadowoleniem przyjmuje ustalenia i zalecenia Trybunału zawarte w jego sprawozdaniu specjalnym nr 12/2016 na temat wykorzystywania dotacji przez agencje;

Współpraca między agencjami oraz z innymi instytucjami – usługi dzielone i synergia

27. podkreśla korzyści wynikające ze wspólnego korzystania z usług, które umożliwią spójne stosowanie administracyjnych przepisów wykonawczych i procedur dotyczących zasobów ludzkich i kwestii finansowych, a także potencjalne korzyści wspólnego korzystania z usług pomiędzy agencjami, w szczególności jeśli chodzi o czekające agencje redukcje budżetu i personelu;
28. z niepokojem zauważa, że niektóre agencje nadal mają podwójną siedzibę: operacyjną i administracyjną; uważa, że przy najbliższej okazji należy zlikwidować wszystkie podwójne siedziby, które nie wnoszą żadnej wartości dodanej z operacyjnego punktu widzenia;
29. przyjmuje do wiadomości uwagę sieci, iż z myślą o zagwarantowaniu efektywności pod względem zasobów finansowych i ludzkich agencje działały z myślą o unikaniu powielania i zapewnieniu rzetelnych, dokładnych i łatwo dostępnych informacji; zauważa z zadowoleniem, że starania te doprowadziły do utworzenia katalogu on-line usług dzielonych, w którym mają uczestniczyć wszystkie agencje w ramach sieci, zarówno poprzez oferowanie i proponowanie nowych usług, jak i wnioskując o usługi za pośrednictwem scentralizowanej platformy, i w którym w styczniu 2017 r. 21 agencji oferuje ogółem 184 usługi, które mają być dzielone, w tym wymianę dokumentów i udział w forach eksperckich;
30. stwierdza ponadto, że Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa podpisały projekt pilotażowy w zakresie weryfikacji poprawności, który mógłby posłużyć do zbadania zdolności EUIPO do świadczenia po bardzo niskich cenach innym agencjom w sieci usług odzyskiwania danych IT po wystąpieniu awarii; zgadza się, że taki system może przynieść korzyści nie tylko w postaci lepszych usług w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych i niższych kosztów operacyjnych, lecz także wzmocnić sieć i zwiększyć zaawansowanie technologii informacyjno-telekomunikacyjnych; wzywa sieć do poinformowania organu udzielającego absolutorium o dalszych postępach w zakresie tego projektu pilotażowego;
31. zwraca uwagę, że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, w imieniu 20 agencji, zainicjował wspólne otwarte zaproszenie do składania ofert w celu wyłonienia dostawcy usług brokerskich opartych na chmurze obliczeniowej; zauważa z zadowoleniem, że zamówienie, udzielone we wrześniu 2016 r., może zdaniem Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności przynieść agencjom ogólne oszczędności finansowe w wysokości 2,5 mln EUR;
32. stwierdza, że sieć pracuje obecnie nad nowym narzędziem w zakresie wspólnego udzielania zamówień, które jest włączone do obszaru usług dzielonych w ekstrakarcie agencji unijnych; z zadowoleniem zauważa, że szereg agencji będzie korzystać z tego narzędzia zapewniającego im wsparcie, tym samym tworząc dodatkowy czynnik dzielenia się wspólnym zewnętrznym usługodawcą, co przyniesie oszczędności pod względem zasobów i efekt ilościowy;
33. podkreśla znaczenie współpracy oraz wymiany koncepcji i praktyk między agencjami w ramach sieci na rzecz rozwoju efektywności agencji Unii, która to sieć przyczynia się do bardziej wyważonego zarządzania i większej spójności między agencjami; podkreśla, że sieć musi przyczyniać się do większej skuteczności, a nie generować dodatkowe koszty i zwiększać biurokrację;

34. z zadowoleniem przyjmuje coraz wyższy stopień usystematyzowania współpracy między Europejską Fundacją Kształcenia a Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego, dzięki czemu powstają dalsze efekty synergii w obrębie ich mandatów w postaci wspólnego rocznego programu prac, w szczególności poprzez opracowanie wspólnych ram monitorowania z Rygi oraz współpracę z Międzynarodową Organizacją Pracy w celu zakończenia prac nad sześcioma przewodnikami metodologicznymi dotyczącymi prognozowania zapotrzebowania na umiejętności oraz narzędzi i metod w zakresie dopasowywania;

Zarządzanie zasobami ludzkimi

35. przypomina, że w ust. 27 porozumienia międzyinstytucjonalnego⁽¹⁾ wezwano do stopniowego zmniejszenia o 5 % liczby personelu we wszystkich instytucjach, organach i agencjach między 2013 a 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość agencji w swoich planach zatrudnienia na 2012 r. już zmniejszyła swój personel o 5 % lub nawet o więcej;
36. z niepokojem zauważa, że Komisja zastosowała dodatkowe zmniejszenie o 5 % liczby personelu w agencjach, aby utworzyć pulę relokacji, z której przydzielałaby stanowiska agencjom, którym powierzono nowe zadania lub które rozpoczynają działalność; jest szczególnie zaniepokojony, że ze względu na dodatkowe zmniejszenie liczby personelu wypełnienie mandatu agencji i realizacja rocznych programów prac stają się coraz trudniejsze, szczególnie dla agencji sklasyfikowanych przez Komisję jako „agencje o pełnej zdolności operacyjnej”; wzywa Komisję i władzę budżetową do zapewnienia, aby dalsze potencjalne środki oszczędnościowe nie ograniczały zdolności agencji do skutecznego wypełnienia ich mandatu; zauważa, że istnieje wiele przypadków ograniczenia zdolności agencji do pełnienia obowiązków, np. zdolności Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności do zapewnienia bezpieczeństwa żywności czy też zdolności Eurofound do podjęcia się nowych zadań związanych z migrantami i uchodźcami;
37. podkreśla, że równowaga geograficzna, czyli związek między narodowością personelu a wielkością państwa członkowskiego, powinna nadal pozostać ważnym elementem zarządzania zasobami, zwłaszcza w odniesieniu do państw członkowskich, które należą do Unii od 2004 r., oraz przyjmuje z zadowoleniem fakt, że unijne agencje zatrudniają obecnie bardziej zrównoważoną liczbę urzędników z państw członkowskich, które wstąpiły do Unii przed i po 2004 r.; zwraca jednak uwagę, że te państwa członkowskie są nadal niedostatecznie reprezentowane na wyższych szczeblach administracji i na stanowiskach kierowniczych, co wciąż wymaga poprawy;
38. jest przekonany, że pracownicy agencji finansowani z opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, a zatem niefinansowani z budżetu Unii, nie powinni być, co do zasady, objęci dodatkową redukcją zatrudnienia powyżej 5 %, o co wnioskowano w porozumieniu międzyinstytucjonalnym; apeluje do Komisji i władzy budżetowej, aby odrębnie traktowały agencje finansowane głównie z budżetu Unii oraz aby przedstawiły specjalne ramy dla agencji finansowanych głównie przez przedsiębiorstwa przemysłowe, które to ramy powinny być proporcjonalne do usług świadczonych przez odnośną agencję;
39. zauważa, że wdrażając projekty i programy finansowane przez Unię, agencje odgrywają bezpośrednią rolę w tworzeniu miejsc pracy w całej Unii; ponadto zauważa, że różne unijne programy finansowania przyczyniają się do tworzenia miejsc pracy w różnorodny sposób, w tym poprzez stosowanie takich zachęt, jak wypłata premii, co prowadzi do znacznych rozbieżności w jakości miejsc pracy tworzonych przez Unię; wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej i kompleksowej oceny wpływu funduszy, programów i projektów finansowanych z budżetu Unii na bezpośrednie tworzenie miejsc pracy; wzywa Komisję do jak najszybszego opublikowania takiej oceny i do przedstawienia jej Parlamentowi;
40. docenia wysiłki podejmowane w celu zapewnienia równej reprezentacji obu płci wśród pracowników i członków zarządów agencji; wzywa agencje, w których wciąż nie zapewniono satysfakcjonującej równowagi płci, do dalszej korekty tego braku równowagi, a także do jak najszybszego poinformowania organu udzielającego absolutorium o postępach w tej kwestii;

Konflikty interesów i przejrzystość

41. stwierdza, że zgodnie z informacjami uzyskanymi od sieci wszystkie agencje przyjęły już ogólne przepisy dotyczące informowania o nieprawidłowościach w ramach etycznych wytycznych w zakresie informowania o nieprawidłowościach i zgodnie z przepisami regulaminu pracowniczego; jednak z niepokojem zauważa, że tylko 65 % agencji przyjęło dodatkowe wewnętrzne przepisy dotyczące informowania o nieprawidłowościach; przyjmuje

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1).

do wiadomości uwagę sieci, iż w przypadkach, w których odpowiednie przepisy nie zostały jeszcze wdrożone, proces ten jest w toku, w oczekiwaniu na przyjęcie; zauważa, że w niektórych przypadkach agencje czekają na wytyczne lub wkład ze strony Komisji, zanim będą mogły sfinalizować swoje przepisy; stwierdza ponadto, że przepisy powinny zostać sfinalizowane i wdrożone w pierwszej połowie 2017 r.; wzywa agencje, które jeszcze nie przyjęły wewnętrznych przepisów dotyczących informowania o nieprawidłowościach, aby niezwłocznie to uczyniły, wspierając w ten sposób ich wewnętrzną politykę sygnalizowania nieprawidłowości, aby sprzyjać kulturze przejrzystości i odpowiedzialności w miejscu pracy, regularnie informować i szkolić pracowników na temat ich praw i obowiązków, zapewniać ochronę demaskatorom przed represjami, podejmować odpowiednio wcześniej działania w reakcji na sygnały demaskatorów, informując zarówno demaskatorów, jak i potencjalnie zainteresowane osoby o postępach tej procedury, a także stworzyć wewnętrzny system anonimowych zgłoszeń; wzywa agencje do przedkładania corocznego sprawozdania organowi udzielającemu absolutorium na temat liczby przypadków informowania o nieprawidłowościach i podjętych w związku z tym działań; wzywa agencje, a także Komisję do zapewnienia, tam gdzie to konieczne, niezbędnych wytycznych i zatwierdzenia;

42. odnotowuje, że z 16 agencji, które korzystają z usług grup ekspertów, paneli i komitetów naukowych, 13 uwzględniło w swej polityce kadrowej kwestie poruszone przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w dochodzeniu z własnej inicjatywy OI/6/2014/NF dotyczącym składu grup ekspertów Komisji; zachęca pozostałe agencje do jak najszybszego wzięcia pod uwagę kwestii poruszonych przez Rzecznika;
43. zauważa, że życiorysy i deklaracje o braku konfliktu interesów członków zarządu, kadry kierowniczej i ekspertów wewnętrznych zostały opublikowane przez 84 % agencji, w porównaniu z 74 % w poprzednim roku; zauważa ponadto, że 60 % co najmniej raz w roku weryfikuje poprawność merytoryczną deklaracji o braku konfliktu interesów złożonych przez ekspertów, zarząd i pracowników; wzywa wszystkie agencje do przyjęcia rygorystycznych wytycznych dotyczących spójnej polityki w sprawie zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, a także do wdrożenia tego zgodnie z planem działania dotyczącym monitorowania wspólnego podejścia; wzywa pozostałe agencje, które jeszcze nie wdrożyły takiej polityki, do regularnej weryfikacji deklaracji w celu zapewnienia niezbędnego nadzoru publicznego i kontroli nad zarządem;
44. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki agencji na rzecz maksymalnego zwiększenia przejrzystości poprzez publikację na ich stronach internetowych deklaracji interesów i życiorysów; odnotowuje jednak, że w niektórych przypadkach brakuje części tych dokumentów; przypomina jednak, że agencje nie dysponują odpowiednimi przepisami w odnośnych rozporządzeniach ustanawiających, aby wprowadzić obowiązek przedstawiania takich dokumentów; oczekuje zatem, że ewentualna rewizja rozporządzeń ustanawiających dane agencje będzie zakładała obowiązkowe przedstawianie deklaracji interesów i życiorysów wszystkich członków zarządu; ponadto wzywa Komisję, by wykorzystała obecną rewizję rozporządzenia finansowego do jak najszerzego podjęcia tej kwestii;
45. w związku z tym wzywa agencje, by podjęły dalsze działania na rzecz zwiększenia przejrzystości zarządzania; podkreśla, że zasadnicze znaczenie dla wykrywania i śledzenia ewentualnych konfliktów interesów ma stałe i skuteczne monitorowanie wewnętrzne;
46. zauważa, że agencje wykazały zaangażowanie na rzecz zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadużyć finansowych lub wszelkich innych nieprawidłowości i podejmowania odpowiednich działań w przypadku ich wystąpienia; zauważa z zadowoleniem, że sieć ustanowiła grupę roboczą międzyagencyjnej sieci prawnej ds. zwalczania nadużyć finansowych w celu wzmocnienia wśród agencji zharmonizowanego i ujednoliconego podejścia w zakresie strategii zwalczania nadużyć finansowych; przyjmuje do wiadomości uwagę sieci, że większość agencji dostrzegła zwiększenie uwrażliwienia na zapobieganie nadużyciom finansowym; odnotowuje ponadto, że w celu ułatwienia najlepszych praktyk i dzielenia się nimi regularnie zapraszano prelegentów z Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych lub z Trybunału do wyżej wymienionej grupy roboczej międzyagencyjnej sieci prawnej ds. zwalczania nadużyć finansowych, tak aby przedstawić ich instytucjonalny punkt widzenia, jak również w celu zapewnienia wsparcia i podniesienia świadomości agencji w kwestiach związanych z nadużyciami finansowymi;
47. podkreśla, że wszystkie agencje powinny wdrożyć kontrole i wytyczne dotyczące kosztów prawnych związanych z postępowaniami sądowymi, których stroną była lub jest agencja; zachęca agencje do wymiany najlepszych praktyk w tej kwestii;
48. wzywa agencje do opracowania wspólnych wytycznych dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, zwłaszcza w odniesieniu do praw własności intelektualnej;

49. zachęca agencje do dalszego zwiększania ich widoczności oraz do dalszego rozwoju różnych kanałów komunikacji, prezentujących ich pracę i działalność szerszej opinii publicznej;
50. zauważa, że członkowie zarządu i dyrektorzy niektórych agencji opublikowali „deklaracje o braku konfliktu interesów” zamiast „deklaracji interesów”; podkreśla, że do członków zarządu i dyrektorów nie należy deklarowanie, że nie pozostają oni w konflikcie interesów; podkreśla, że samo w sobie stanowi to konflikt interesów; wzywa do niezależnej weryfikacji „deklaracji interesów”;

Komunikacja i widoczność

51. przyjmuje do wiadomości, że agencje aktywnie promują swoją działalność za pośrednictwem licznych kanałów, w szczególności poprzez regularne uaktualnianie swych stron internetowych w celu zapewnienia informacji i promowania wykonanej pracy; zauważa ponadto, że media społecznościowe w coraz większej mierze stają się dla agencji standardowym narzędziem komunikacji; zauważa, że dni otwarte, ukierunkowane kampanie i materiały wideo objaśniające podstawową działalność agencji to niektóre z działań wykorzystywanych w zakresie uświadamiania obywateli i zapewniania im możliwości zdobycia większej wiedzy na temat działalności agencji i instytucji unijnych; stwierdza, że za pomocą zróżnicowanych wskaźników dokonuje się regularnego pomiaru działań w zakresie stosunków z mediami ogólnymi lub specjalistycznymi oraz że każda agencja posiada swój własny plan komunikacji zawierający konkretne działania dostosowane do jej potrzeb;

Inne uwagi

52. przypomina swoje stanowisko z procedur udzielania absolutorium za 2013 i 2014 r., że zgodnie z porozumieniem Parlamentu, Rady i Komisji ujętym w ust. 54 wspólnego podejścia „za wszystkie aspekty audytów zewnętrznych przeprowadzanych przez podmioty zewnętrzne jest odpowiedzialny Trybunał Obrachunkowy, który nadzoruje konieczne procedury administracyjne i postępowania o udzielenie zamówienia”; przypomina ponadto, że nowe podejście do kontroli, zakładające zaangażowanie audytorów sektora prywatnego, spowodowało znaczny wzrost obciążeń administracyjnych dla agencji oraz że czas poświęcony na udzielanie zamówień publicznych i zarządzanie umowami dotyczącymi kontroli przełożył się na dodatkowe wydatki, a tym samym dalsze nadwyrężenie malejących zasobów agencji; wyraża zaniepokojenie ewentualnymi konfliktami interesów w przypadkach, w których tacy audytorzy prywatni lub ich przedsiębiorstwa dokonują również prac związanych z audytami i konsultacjami w odniesieniu do przedsiębiorstw sektora prywatnego, które w oczywisty sposób prowadzą interesy z agencjami unijnymi; podkreśla, że należy koniecznie rozwiązać tę kwestię w ramach trwającego przeglądu rozporządzenia finansowego i późniejszego przeglądu ramowego rozporządzenia finansowego; wzywa wszystkie strony zaangażowane w te przeglądy do wyjaśnienia tej kwestii w trybie pilnym w celu istotnego zmniejszenia nadmiernych obciążeń administracyjnych i powrócenia do preferowanego podejścia obejmującego system kontroli publicznej;
53. zauważa, że zgodnie z podsumowaniem Trybunału zagłosowanie za wystąpieniem z Unii przez obywateli Zjednoczonego Królestwa w referendum, które miało miejsce w dniu 23 czerwca 2016 r. i po dniu bilansowym, opisane jest w punkcie „Inne kwestie” w sprawozdaniach rocznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz Europejskiej Agencji Leków, których siedziby mieszczą się w Londynie, tak samo jak innych obiektów unijnych w Zjednoczonym Królestwie, np. biur informacyjnych UE; zauważa, że w punkcie tym wyjaśniono, że sprawozdania finansowe i powiązane z nimi informacje dodatkowe obu agencji zostały sporządzone na podstawie informacji dostępnych w dniu podpisania tych sprawozdań, gdy wyniki głosowania obywateli Zjednoczonego Królestwa nie były jeszcze znane i nie złożono jeszcze formalnej notyfikacji dotyczącej uruchomienia procedury z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej; odsyła – jeśli chodzi o uwagi dotyczące konkretnych następstw dla Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz Europejskiej Agencji Leków w tej kwestii – do swojej rezolucji z dnia 27 kwietnia 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego za rok budżetowy 2015 i swojej rezolucji z dnia 27 kwietnia 2017 r. ⁽²⁾ w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Leków za rok budżetowy 2015;
54. odnotowuje jednoczesną publikację wniosków o dokonanie przeglądu odpowiednich rozporządzeń ustanawiających trzy trójstronne agencje Unii, zgodnie z zasadami wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komisji z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie agencji zdecentralizowanych; podkreśla, jak ważne jest utrzymanie i usprawnienie obecnego, w pełni trójstronnego systemu zarządzania tymi agencjami przy zapewnieniu aktywnego udziału władz krajowych, europejskich organizacji pracodawców i europejskich organizacji pracowniczych w zarządzaniu nimi i w ich funkcjonowaniu; przypomina, że dokonano cięć kadrowych i ponownie podkreśla swoje obawy, że dalsze cięcia mogłyby ograniczyć zdolność agencji do wypełniania ich mandatów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P8_TA(2017)0163 (zob. s. 199 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P8_TA(2017)0172 (zob. s. 251 niniejszego Dziennika Urzędowego).

55. odnotowuje trwającą ocenę i kontrolę sprawności czterech agencji Unii wchodzących w zakres kompetencji Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego (DG EMPL), która to kontrola i ocena miała się rozpocząć w grudniu 2016 r. i zakończyć planowo w grudniu 2017 r. ⁽¹⁾; jest zdania, że oceny te powinny ułatwić Parlamentowi podejmowanie uzasadnionych decyzji w sprawie skuteczności i wpływu wkładów agencji; podkreśla również potrzebę wykorzystywania efektów synergii w pokrywających się działaniach czterech omawianych agencji, a także efektów synergii między agencjami a samą Komisją, aby uniknąć powielania pracy;
56. z zadowoleniem przyjmuje solidne wyniki i elastyczność wszystkich agencji działających w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; wyraża zadowolenie z ich elastyczności w zakresie dostosowywania się do zmieniających się priorytetów politycznych oraz reagowania na nieprzewidziane wydarzenia; wyraża jednak ubolewanie z powodu braku skutecznych wskaźników odzwierciedlających wpływ ich pracy na bezpieczeństwo wewnętrzne, migrację, zarządzanie granicami i rozwój praw podstawowych; z zadowoleniem przyjmuje starania poczynione przez szereg agencji w celu poprawy zarządzania budżetem poprzez optymalizację wykorzystania budżetu i wdrożenie sprawniejszych procesów planowania budżetowego;
57. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wszystkich agencji działających w wymiarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych do dalszego usprawniania procedur budżetowych, ale podkreśla, że priorytetem powinno być dla nich poprawianie skuteczności operacyjnej działań w terenie oraz rozwiązanie kwestii mających charakter strukturalny, dostrzeżonych przez Trybunał i Służbę Audytu Wewnętrznego;
58. przyznaje, że w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości utworzono liczne agencje, lecz przypomina o znaczeniu zadań realizowanych przez te agencje oraz o ich bezpośrednim wpływie na życie obywateli; podkreśla, że wszystkie agencje powstały w odpowiedzi na konkretne potrzeby; jest przekonany, że wszystkie agencje w tym obszarze polityki pełnią odrębną i niezbędną rolę oraz są źródłem europejskiej wartości dodanej;
59. zwraca się do wszystkich agencji działających w wymiarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych o określenie ich trudności w zakresie finansów, zasobów i innych aspektów, ograniczających ich wyniki operacyjne, a także o odpowiednio wczesne domaganie się dostosowań;
60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielenia absolutorium, Radzie, Komisji i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzania jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2016_empl_020_evaluation_agencies_en.pdf.

ZAŁĄCZNIK

WNIOSEK DOTYCZĄCY POGRUPOWANIA AGENCJI W ZWIĄZKU Z ABSOLUTORIUM PE

STAŁE KOMISJE PARLAMENTARNE	AGENCJE UE
SPRAWY GOSPODARCZE I MONETARNE	Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB); Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA); Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)
ZATRUDNIENIE I SPRAWY SOCJALNE	Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT); Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA); Eurofound; Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop), Europejska Fundacja Kształcenia (ETF)
ŚRODOWISKO, ZDROWIE PUBLICZNE I BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCI	Europejska Agencja Środowiska (EEA); Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA); Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC); Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA); Europejska Agencja Leków (EMA)
PRZEMYSŁ, BADANIA NAUKOWE I ENERGIA	Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT), Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER); Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC); Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA); EURATOM; Agencja Europejskiego GNSS (GSA)
TRANSPORT I TURYSTYKA	Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA); Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA); Europejska Agencja Kolejowa (ERA)
RYBOŁÓWSTWO	Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA)
WOLNOŚCI OBYWATELSKIE, SPRAWIEDLIWOŚĆ I SPRAWY WEWNĘTRZNE	Eurojust, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Frontex, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO); Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA); Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL), Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA); Europol
PRAWA KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIE PŁCI	Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)